

Sygn. akt I C 310/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2022 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 3433,05 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 2934,61 zł (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści cztery złote 61/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 12 lutego 2022 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 811,90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 310/22

UZASADNIENIE

Powód T. P. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 3433,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 stycznia 2022 r. oraz kosztami procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że 18 grudnia 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność M. N.. Sprawca szkody był ubezpieczony u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W związku z likwidacją szkody poszkodowany na okres od 18 grudnia 2021 r. do 5 stycznia 2022 r. wynajął od powoda samochód zastępczy marki F. (...) o nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 160 zł + 23%VAT. Powód 5 stycznia 2022 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 4775,40 zł brutto (w tym dzienna stawka 196,80 zł brutto x18 dni, usługa parkingowa 442,80 zł brutto, holowanie pojazdu 667,20 zł). Poszkodowany wynajął pojazd u powoda ponieważ pojazd został jemu zapewniony na cały czas likwidacji szkody, bez konieczności autoryzowania czasu najmu oraz bez obowiązku ponoszenia dodatkowych opłat. Powód nabył wierzitelność przysługującą poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania za szkodę wynikającą z konieczności najmu pojazdu zastępczego i pismem z 5 stycznia 2022r. wezwał pozwaną do zapłaty. Pozwany jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej pojazdu sprawcy tej kolizji uznał roszczenie co do zasady i wypłacił powodowi jedynie kwotę 1342,35 zł. W odpowiedzi na kolejne wezwania strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów pojazdu zastępczego.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana wskazała, że wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 1342,35 zł brutto, w tym 959,40 zł z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego

obejmujące 12 dni najmu przy uwzględnieniu stawki dobowej 79,85 zł brutto (65 zł netto). Pozwana zarzuciła, że roszczenie powoda w tym zakresie nie jest zasadne zarówno co do okresu najmu, jak i wysokości stawki, gdyż poszkodowany naruszył obowiązek współdziałania z pozwanym i obowiązku minimalizacji szkody.

Pozwana zakwestionowała też zasadność naliczenia kosztów parkowania pojazdu w wysokości 442,80 zł brutto, uznając je do kwoty 180 zł tj. za 12 dni przy stawce 15 zł za dobę. Ponadto pozwana uznała koszt holowania z łącznej kwoty 667,20 zł do kwoty 202,95 zł, zarzucając że poszkodowany mógł wykonać usługę za pośrednictwem lokalnych firm za taką kwotę. Pozwana zarzuciła, że w formularzu dotyczącym holowania błędnie wskazano, że samochód pomocy drogowej jechał na trasie z bazy w B. do T., podczas gdy do kolizji doszło w Ż.. Odległość między B. a Ż. wynosi 13,2 km, w obie strony 26,40 km, a w formularzu przyjęto do wyliczeń 20,9 km w jedną stronę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

18 grudnia 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność M. N.. Sprawca szkody był ubezpieczony u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Do zdarzenia doszło w miejscowości Ż.. Po kolizji pojazd poszkodowanego nie nadawał się do dalszej jazdy. Poszkodowany skorzystał z kompleksowej usługi firmy powoda, który wykonał usługę holowania uszkodzonego pojazdu, jego parkowania przez cały okres trwania postępowania likwidacyjnego, a także zapewnił poszkodowanemu pojazd zastępczy już w dniu powstania szkody.

M. N. zawarł 18 grudnia 2021 r. z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego, na podstawie której wynajął od powoda samochód zastępczy marki F. (...) o nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 160 zł netto. Umowa najmu nie obciążała poszkodowanego wpłatą własną, kaucją, nie zawierała też limitu, czasu trwania najmu oraz limitu kilometrów. Zgodnie z umową rozliczenie najmu pojazdu miało nastąpić poprzez bezpośrednie rozliczenie się wynajmującego z ubezpieczycielem OC sprawcy szkody, tj. (...) S.A. w związku z kolizją drogową z 18 grudnia 2021 r. Rozliczenie to obejmować miało wyłącznie uzasadniony czas braku możliwości korzystania przez najemcę z jego samochodu, a więc uzasadniony czas naprawy...

Powód 5 stycznia 2022 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 4775,40 zł brutto, w tym 3542,40 zł brutto za najem pojazdu na okres 18 dni tj. od 18 grudnia 2021 r. do 5 stycznia 2022r., 442,80 zł usługa parkingowa – parking strzeżony za 18 dni przy stawce 20 zł netto za dobę, 667,20 zł brutto holowania pojazdu, 123 zł brutto czyszczenie pojazdu po najmie i dezynfekcja. Faktura płatna przelewem w terminie do 12 stycznia 2022r.

Powód wystawił 18 grudnia 2021r. formularz pomocy drogowej, w którym wskazał, przewóz pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), z miejsca załadunku tj. z T., godz. 14⁽⁰⁰⁾ na miejsce rozładunku (...), g. 14⁽⁵⁰⁾, adres Bazy usługodawcy (...), wyjazd g. 13⁽³⁰⁾. W formularzu wpisano:

- dojazd do poszkodowanego 5,80 zł/km, 20,9 km, wartość 121,22 zł;
- powrót do bazy 5,80 zł/km, 20,9 km, wartość 121,22 zł;
- czynności załadunkowe wartość 150 zł
- czynności wyładunkowe wartość 150 zł;
- parking auta od 18 grudnia 2021r. do 4 stycznia 2022r. 20 zł x 18 dni wartość 360 zł

Razem wartość netto 902,44 zł,

VAT 23% 207,56 zł

Wartość brutto 1110,00 zł

Powód T. P. zawarł z M. N. w dniu 5 stycznia 2022 r. umowę cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania OC za szkodę likwidowaną pod numerem (...) oraz objętej fakturą nr (...).

Powód pismem z 5 stycznia 2022 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty 4775,40 zł brutto za najem auta zastępczego, do pisma dołączono oryginał faktury oraz kopie umowy najmu, umowy cesji, pełnomocnictwa, oświadczenie poszkodowanego o konieczności najmu auta zastępczego, oświadczenia dotyczącego poinformowania o podmiocie wynajmującym pojazd zastępczy, formularz usług pomocy drogowej wraz z mapką dojazdu. Pismo zostało doręczone stronie pozwanej 12 stycznia 2022r.

Strona pozwana decyzją z 19 stycznia 2022r. poinformowała powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 1342,35 zł, w tym 959,40 zł koszty najmu pojazdu zastępczego wskazując że na podstawie posiadanych dokumentów pozwana zaakceptowała okres najmu pojazdu zastępczego 12 dni, w tym okres 4 dni oczekiwania na oględziny (18.12 – 22.12), 8 dni okres oczekiwania na wydanie decyzji (22.12. – 30.12). Pozwana ponadto zweryfikowała stawkę dobową najmu z kwoty 160 zł netto do kwoty 65 zł netto. Ponadto pozwana przyznała 202,95 zł tytułem kosztów holowania (w tym 165 zł netto za holowanie na dystansie 30 km, obejmuje kompletny zakres usługi) i 180 zł tytułem kosztów parkingu za 12 dni według stawki 15 zł zgodnie z uchwałą Rady Powiatu (...).

Powód pismem z 20 stycznia 2022r. doręczonym pozwanej 26 stycznia 2022 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty zaległej kwoty 3433,05 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Okoliczności bezsporne.

Poszkodowany M. N. potrzebował pojazd zastępczy niezwłocznie, gdyż musiał dojeżdżać do pracy i wozic córkę do szkoły.

Poszkodowany mieszka w miejscowości W. i ma własną posesję, która nie jest ogrodzona. Poszkodowany nie uzgadniał z powodem warunków parkowania uszkodzonego pojazdu. W postępowaniu likwidacyjnym ustalono, że szkoda w pojeździe jest całkowita i 29 grudnia 2021r. poszkodowany otrzymał odszkodowanie. Szkoda w pojeździe została zgłoszona w dniu zdarzenia. W formularzu zgłoszenia poszkodowany w rubryce z pytaniem czy chcesz wynająć pojazd zastępczy odpowiedział „mam już wynajęty”. W formularzu tym poszkodowany podał swoje dane osobowe, w tym adres zamieszkania i numer PESEL oraz numer telefonu. Natomiast jako adres mailowy wskazano adres mailowy wynajmującego, czyli powoda. Poszkodowanemu, poza informacją w formularzu, ubezpieczyciel nie oferował możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego.

Odległość między B. a Ż. wynosi między 16,2 km a 17,4 km, średnio 17 km.

Dowód:

- zeznania świadka M. N. k. 90;
- formularz zgłoszenia k. 80;
- wydruk mapy przestawiony przez stronę pozwaną k. 54.

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Według art. 822 § 1 k.c., powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciela) odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakładu powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim. Zobowiązanie do zapłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma

więc ze swej istoty charakter akcesoryjny, tylko zatem wtedy, gdy ubezpieczony stanie się zgodnie z przepisami prawa cywilnego odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, dochodzi do powstania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wobec tej osoby z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczonego wobec osoby trzeciej wyznacza co do zasady zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (por. np. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04, OSNC 2005, nr 10, poz. 166 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., II KKN 353/99, nie publ.). Akcesoryjny, wynikający z art. 822 § 1 k.c., charakter zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzają w odniesieniu do obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przepisy art. 23, 34, 35 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm. - dalej: "ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych" lub "u.u.o."). W myśl tych przepisów, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, do której zawarcia obowiązany jest posiadacz bezpośrednio eksploatujący pojazd (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04), zakład ubezpieczeń jest zobowiązany, w granicach ustalonej sumy gwarancyjnej, do zapłaty odszkodowania za szkodę na osobie lub w mieniu wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu, objętą odpowiedzialnością posiadacza (art. 436 § 1 zdanie pierwsze lub art. 436 § 1 zdanie drugie k.c.). Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem wszelkich pojazdów mechanicznych oparta została na zasadzie ryzyka (art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c.). Uzasadnieniem tej zaostrzonej odpowiedzialności jest przede wszystkim szczególnie i wzmożone niebezpieczeństwo jakie wiąże się z użytkowaniem tych środków komunikacji.

W tak ukształtowanej odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego przesłanki stanowią powstanie szkody w mieniu lub na osobie, spowodowanie szkody przez ruch mechanicznego środka komunikacji, oraz związek przyczynowy między szkodą a ruchem pojazdu. Szkodą wywołującą odpowiedzialność z tytułu ryzyka musi być wyrządzona przez ruch mechanicznego środka komunikacji. Ponadto pomiędzy działaniem sprawcy szkody a skutkiem tego działania musi zachodzić związek przyczynowy (opisany w art. 361 kc). W Świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania.

Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. Przy ustaleniu wysokości szkody należy posługiwać się przyjętą w piśmiennictwie i orzecznictwie teorią różnicy. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości szkody zestawia się obecną wartość samochodu z tą, jaką by on przedstawiał gdyby nie było wypadku (tak, G. Bieniek, Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe, Warszawa 2006 str.140). Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu kodeksu cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła.

Podkreślić należy, że zgodnie poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 8 września 2004r., w sprawie IV CK 672/03 za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, **nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania**. Okoliczność, iż koszty wynajęcia pojazdu zastępczego przekroczyły cenę nowego samochodu, nie może automatycznie przesądzać o istnieniu przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia rozmiaru szkody.

W oparciu o powołane orzeczenia należało podzielić pogląd powoda, że pełne odszkodowanie w niniejszej sprawie obejmować powinno rzeczywiście poniesione i uzasadnione koszty najmu pojazdu. Powód domagał się zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 18 dni według stawki 160 zł netto. W ocenie Sądu wskazana stawka nie została rażąco zawyżona, mając na uwadze ceny rynkowe obowiązujące na terenie powiatu (...),

gdzie zamieszkuje poszkodowany oraz klasę B wynajmowanego pojazdu. Podkreślić należy, że wprawdzie strona pozwana w formularzu zgłoszeniu szkody zawarła informację dotyczącą najmu pojazdu zastępczego, lecz pomimo, że poszkodowany już w formularzu wskazał, że korzysta już z pojazdu zastępczego, nikt ze strony ubezpieczyciela likwidującego szkodę nie wystąpił do poszkodowanego z konkretną ofertą zorganizowania najmu takiego pojazdu. Skoro ubezpieczyciel w chwili zgłoszenia szkody dowiedział się, że poszkodowany korzysta już z usług firmy oferującej najem pojazdów to powinien podjąć starania, żeby poszkodowany skorzystał z tańszej i równie korzystnej oferty zagwarantowanej przez ubezpieczyciela. Obowiązkiem ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego w taki sposób, aby skutki tego zdarzenia były jak najmniej dolegliwe i odczuwalne dla poszkodowanego. Gdyby strona pozwana wykazała, że poszkodowany – pomimo, że został dla niego zorganizowany pojazd zastępczy na warunkach akceptowanych przez ubezpieczyciela – nie skorzystał z tej oferty, wówczas można byłoby uznać za zasadny zarzut braku współdziałania poszkodowanego z ubezpieczycielem przy likwidacji szkody oraz zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody. Tymczasem strona pozwana, nie składając poszkodowanemu żadnej indywidualnej oferty uznała, że zawarte w formularzu ogólne informacje dotyczące możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego, są wystarczające, aby na poszkodowanego przerzucić obowiązek minimalizacji szkody. Niewątpliwie to przede wszystkim ubezpieczyciel, jako profesjonalista, powinien czynić wszystko, żeby minimalizować koszty związane z likwidacją szkód, przy jednoczesnym zapewnieniu poszkodowanym jak najbardziej dogodnych i nieuciążliwych warunków oczekiwania na zakończenie procesu likwidacji szkody. Strona pozwana nie wykazała, aby takie działania wobec poszkodowanego zostały podjęte. Jednocześnie podkreślić należy, że poszkodowany ograniczył swoje potrzeby w tym zakresie i skorzystał z pojazdu zastępczego w klasie z grupy B, podczas gdy jego uszkodzony pojazd należał do klasy średniej z grupy D (klasyfikacje k. 77).

Powód zaoferował poszkodowanemu kompleksową usługę, w tym wykonał usługę holowania uszkodzonego pojazdu, zabezpieczył go i parkował do czasu zbycia wraku, a ponadto zapewnił M. N. pojazd zastępczy na cały czas trwania postępowania likwidacyjnego do czasu zorganizowania nowego pojazdu.

Stanowisko strony pozwanej w zakresie uznania okresu na jaki jej zdaniem najem pojazdu zastępczego był uzasadniony budzi zastrzeżenia. Strona pozwana dokonała wyliczenia okresu najmu na 12 dni, według którego uznała, że decydująca jest chwila wypłaty odszkodowania. Pozwana pomija przy tym szczególnie czas kiedy to miało miejsce, a mianowicie koniec roku. Poszkodowany otrzymał odszkodowanie 29 grudnia 2021r. zdaniem pozwanej do 30 grudnia 2021r. mógł on zorganizować zbycie wraku i nabycie nowego pojazdu. W ocenie Sądu zasadne było korzystanie z pojazdu zastępczego do 5 stycznia 2022 r., przyjmując 7 dni dodatkowych na przeprowadzenie czynności związanych ze zbyciem uszkodzonego pojazdu i nabyciem nowego, zwłaszcza że okres ten obejmował jedynie 4 dni robocze, w tym dzień 31 grudnia 2021r., czyli dzień S..

W ocenie Sądu strona pozwana zobowiązana jest więc pokryć koszty najmu pojazdu za cały okres najmu tj. od dnia zawarcia umowy do dnia wypłaty odszkodowania i za dodatkowe 7 dni mających zapewnić poszkodowanemu pojazd zastępczy do czasu zakupu innego samochodu. Powód zapewnił poszkodowanemu pojazd zastępczy niezwłocznie tj. już w dniu zdarzenia i bez jakichkolwiek ograniczeń, na cały okres trwania postępowania likwidacyjnego, przejmując jednocześnie ryzyko związane z dochodzeniem od ubezpieczyciela zwrotu poniesionych kosztów z tym związanych. Stąd też roszczenie o zapłatę odszkodowania za najem pojazdu w łącznej kwocie 3542,40 zł było uzasadnione.

Sąd podzielił zastrzeżenia strony pozwanej co do zasadności roszczenia obejmującego koszty parkowania uszkodzonego pojazdu. Podkreślić należy, że poszkodowany dysponował własną posesją i nie było konieczności korzystania z usług powoda w tym zakresie. Stąd też roszczenie co do kwoty 442,80 zł z tytułu usługi parkowania było nieuzasadnione.

Jednocześnie w ocenie Sądu zasadne było roszczenie o koszty holowania pojazdu poszkodowanego w kwocie 611,55 zł, zamiast wyliczonej przez powoda kwoty 667,20 zł. Słusznie pozwana zarzuciła, że pojazd był holowany na trasie Ż. – B., a nie T. – B., a zatem zamiast trasy 41,80 km, powód przejechał trasę 34 km (w obie strony), stąd koszt przewozu powinien wynieść 198,20 zł (98,60 zł w jedną stronę), a nie jak wpisano 242,44 zł (121,22 zł w jedną stronę). Łącznie więc zasadny był koszt holowania pojazdu poszkodowanego w wysokości 611,56 zł, a w fakturze wskazano 667,20 zł.

W ocenie Sądu, mając na uwadze że poszkodowany korzystał z pojazdu w czasie trwania pandemii, uzasadnione były także koszty czyszczenia i dezynfekcji pojazdu po najmie w wysokości 123 zł brutto.

Mając powyższe na uwadze uwzględniono powództwo w części tj. co do kwoty 2934,61 zł. Łączne należne powodowi odszkodowanie powinno wynosić 4276,96 zł brutto, obejmującą w pełnym zakresie koszty najmu pojazdu zastępczego w kwocie 3542,40 zł brutto, koszty holowania 611,55 zł brutto i koszty czyszczenia i dezynfekcji pojazdu 123 zł. Skoro strona pozwana koszty te zapłaciła do kwoty 1342,35 zł, do zapłaty pozostała kwota 2934,61 zł. Powództwo w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c., 455 k.c. oraz art. 817 k.c. i 14 ust. 1 uoc w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przedmiotowej sprawie powód pismem doręczonym 12 stycznia 2022 r., wezwał pozwaną do zapłaty kwoty objętej fakturą, zatem szkoda w tym zakresie powinna być naprawiona najpóźniej do dnia 11 lutego 2022 r., stąd odsetki ustawowe za opóźnienie należą się od dnia 12 lutego 2022 r., a nie jak wnosił powód od 20 stycznia 2022r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., przyjmując, że powód wygrał proces w 89 %. Koszty postępowania wyniosły łącznie 2034 zł, w tym 200 zł opłata sądowa od pozwu oraz 2x 900 zł wynagrodzenia obu pełnomocników + kwota 34 zł tytułem opłaty skarbowej od obu pełnomocnictw. Dokonując stosunkowego rozdzielenia tych kosztów powód powinien je pokryć do kwoty 305,10 zł, a strona pozwana do kwoty 1728,90 zł. Skoro powód poniósł koszty w wysokości 1117 zł, to pozwana powinna mu zwrócić 811,90 zł.